

# יום ד', ח' בשבט תשנ"ח (4 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,

יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

אמנון, ז' בטבת, נוסח, בשלח גרצ"ה (1935), הק' בולף הציג -  
א'יוזי הק' בולף של המעשה הפועל המלחמה.

היום ח' בטבת, בשלח גרצ"ה (1958), נמנה ח"מ לסקופ  
זרמטכ"ל ה-5 של צה"ל.

## תקראת שבת שירה:

השבת, שבת אנו קוראים בגורם פרש בשלח, נקראת  
שבת שירה"ז - שם שירה היא שאלתנו ב"ן ישראל אתה  
קריעת ים סוף, והיא כגובה הפרשה זו.

לא שירה היא בלבד יש בפרשה זו, אלא עוד הרבה דברים:  
יצאנו מצרים, קריעת ים סוף, אוף ומלפני, מן, באר, ומלפני  
עמלק. אעפ"י - כן, לא "גורל ישראל" שם לשבת זו, אלא שם  
שירה בלבד, כי שירה זו ישראל בכל הווייתו כאילו עכשיו  
אמרנו. ואמה כן?

← לכל דברי הגורל - הקב"ה מצר וישראל שומעים. ופרשה  
זו - ישראל צברו והקב"ה וכל המלאכים למנוח פיהם.  
כי באותה שעה, נברואתו נפשו של ישראל מצרקה עליונה שאין  
למצרקה הימנה, ונצלו ליבויים מצרניות שופלים גורל, וקול  
ציבורם - כקול ה'.

שירה זו אמרו מנוח שלמו האמונה, ולא מנוח הגבולות  
הנפול למקוה הנסים והנפלאות. כי ההתפלאות עברה, אבל  
האמונה נקבעה בלב וקיימת עד היום.

ולא אמרו ישראל שירה עד שנמאן בהם לכל מה שעבר  
עליהם עד עתה - מן העקוב במצרים, והסוף, וכל מה שעבר  
לעבור עלינו עוד, מן הנסיון והצרות - הכל מחסי ה' עליהם,  
מצותם ועז דולם.

ואין ישראל שמה ואין להם חיים אלא באמונה בלבד  
לפי המאמנים בה' - כללם:

"ואליהם לא שמה" [תהלים: צג] "וצדק באמונה" [תהלים: צג]